

Vår referens: Dnr: 22-1322

Remissammanställning

Sammanställning av svar på remiss avseende ny föreskrift om utlämning av abonnentuppgifter

Remiss avseende ny föreskrift om utlämning av abonnentuppgifter sändes ut den 2 mars 2022, med svarstid till den 1 april 2022.

Remissvar har inkommit från:

Kommerskollegium

Tele2 Sverige AB

Eniro Sverige AB, Bisnode Sverige AB, Nodeus Group AB och Valitive AB
(Abbonentupplysningsbranschen)

Integritetsskyddsmyndigheten

Konkurrensverket

Konsumentverket

Regelrådet

Svenska Stadsnätsföreningen

Telenor Sverige AB

Trafikverket

Remissvar

Tele2, Konkurrensverket, Konsumentverket, Svenska Stadsnätsföreningen samt Trafikverket har inget att erinra avseende förslaget till nya föreskrifter.

Kommerskollegium instämmer i PTS bedömning att förslaget till föreskrifter omfattas av undantaget från anmälningsplikt för teletjänster enligt anmälningsdirektivet för tekniska föreskrifter, (EU) 2015/1535.

Regelrådet har funnit brister i beskrivningen av berörda företag utifrån antal och storlek. Med anledning av förslaget karaktär påverkar de nämnda bristerna inte den sammantagna bedömningen. Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Integritetsskyddsmyndigheten är utifrån en integritetssynpunkt positiva till slutsatsen att de uppgifter som tjänsteleverantörer ska vara skyldiga att lämna ut begränsas till de uppgifter som är nödvändiga för ändamålet med regleringen, det vill säga namn, adress och telefonnummer. Myndigheten föreslår också att formuleringen av 5 § i förslaget till nya föreskrifter förtydligas på sätt att det i dessa regelverk finns bestämmelser om *behandling* av personuppgifter. Integritetsskyddsmyndigheten har i övrigt inga synpunkter på förslaget till föreskrifter.

Telenor anser att PTS förslag till föreskrifter helt saknar vägledning för flera av de kriterier som ställs upp för att en skyldighet ska anses föreligga. Av 3 § framgår att endast uppgifter för vilka abonnenten lämnat samtycke till utlämning för det aktuella syftet, kan lämnas ut. Men i övrigt bringas inte nödvändig klarhet i vad som utgör en rimlig begäran eller hur villkoren avseende rättvisa, kostnadsorientering eller icke-diskriminering ska förstås. Dessa brister gör det svårt för såväl operatören som upplysningsföretaget att förstå hur regelverket är avsett att tillämpas.

Abonnentupplysningsbranschen föreslår att föreskrifternas 3 § även ska inkludera en skyldighet för operatörerna att lämna ut i första hand fullständiga personnummer och i andra hand födelsedatum för fysiska personer som utgör abonnenter.

Motiv för detta är behovet av säker identifiering, så att olika personers uppgifter inte blandas samman. För att uppfylla dataskyddsförordningens krav på riktiga och om nödvändigt uppdaterade samt gallrade uppgifter, kontrolleras därför all data som inkommer från telefonoperatörerna mot officiella register varvid det ses till att rätt persons uppgifter uppdateras innan abonnemanget vidareförmedlas till nummerupplysnings- och samhällsnyttiga tjänster.

En välfungerande kontroll förutsätter tillgång till en identifikator av ägaren (personnummer/födelsedatum/organisationsnummer). Avsaknad av en identifikator försvårar även möjlighet att uppfylla gällande GDPR-gallringskrav om att personer under 16 år ej ska bli inkluderade i nummerupplysningstjänster. Att exkludera identifikatorn skulle även försämra kvalitén i våra leveranser av abonnentdata till SOS Alarms samhällsnyttiga verksamhet. Försämrade datakvalité skulle där leda till en

försämrade möjlighet för SOS Alarm att identifiera och lokalisera personer som ringer till 112.

Abonnentupplysningsbranschen menar också att de företag som bedriver abonnentupplysning riskerar ökade kostnader om inte en identifikator av ägaren lämnas ut. Det gäller såväl engångskostnader för anpassning till ändrad data från operatörerna, som löpande kostnader över tid till följd av att längre processeringstider blir följden av att det blir svårare att identifiera personer baserat på operatörsdata.

Risken för nya ekonomiska, personliga och tidsmässiga kostnader för abonnenten ökar också. Det finns risk att ett nummer ej tas bort när det ska tas bort eller att det inte blir synligt när det ska bli synligt, samt att uppgiften raderas till följd av att kvalitén är för låg för att användas. Detta skulle kunna resultera i minskade intäkter för företag som vill visa sina uppgifter i nummerupplysningstjänster i marknadsföringssyften, personligt lidande för människor i behov av t.ex. hemlig adress eller som räknar med att vara nåbara genom nummerupplysning.

Abonnentupplysningsbranschen anser också bl.a. att tjänsteleverantörerna i föreskrifterna ska åläggas tillse att abonnenten ges möjlighet att på ett enkelt sätt lämna ett sådant samtycke som avses i (den föreslagna lagen) 9 kap 18§ lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation, både i samband med tecknande av ett abonnemang och vid senare tillfälle.

Man anser även att det av föreskrifterna ska framgå att sådana personuppgifter om en abonnent av fasta allmänt tillgängliga telefonitjänster som har förts in i en allmänt tillgänglig abonnentförteckning före ikraftträdandet av den upphävda lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation får stå kvar i förteckningen, om inte abonnenten meddelar något annat.

PTS kommentarer

I enlighet med **Integritetsskyddsmyndighetens** förslag kommer formuleringen av 5 § i förslaget till nya föreskrifter förtydligas så att det istället står *behandling av personuppgifter*.

Beträffande **Telenors** synpunkter att föreskrifterna inte bringar nödvändig klarhet i vad som utgör en rimlig begäran eller hur villkoren avseende rättvisa, kostnadsorientering eller icke-diskriminering ska förstås, vill PTS anföra följande. Föreskrifterna redogör för vilka uppgifter som omfattas av en rimlig begäran, och vad som är rimligt att begära avseende utlämning av dessa uppgifter. PTS bedömer inte att begreppen rättvisa, kostnadsorientering och icke-diskriminering behöver

specificeras närmare i denna föreskrift, eftersom de sedan länge är vedertagna begrepp inom sektorsregleringen. Om parterna inte kan komma överens om villkoren i det enskilda fallet, kan man vända sig till PTS och begära tvistlösning eller att myndigheten inleder tillsyn.

Abonmentupplysningsbranschens synpunkter rör huvudsakligen att man anser att en identifikator av ägaren (personnummer/födelsedatum/ organisationsnummer) också bör omfattas av utlämningsskyldigheten.

Beträffande utlämning av identifikator i form av personnummer/födelsedatum/ organisationsnummer vill PTS anföra följande.

Bestämmelser om abonnentförteckningar och utlämning av abonnentuppgifter har funnits alltsedan taltelefonidirektivet 1998/10/EG. Bestämmelserna har sedan överförts med samma innebörd till USO-direktivet 2002/22/EG, samt därefter till nya kodexen 2018/1972/EU.

I bestämmelserna framhålls att medlemsstaterna ska säkerställa att fullständiga abonnentförteckningar finns tillgängliga för användarna, att abonnenterna har en rätt att bli införda i de abonnentförteckningar som finns tillgängliga, samt att abonnenterna ska kunna avgöra om deras personuppgifter ska offentliggöras i en förteckning och i så fall vilka personuppgifter.

Med utgångspunkt i taltelefonidirektivet 98/10/EG gjorde EU-domstolen i mål C-109/03 bedömningen att uttrycket "ändamålsenlig information" bara omfattar sådana uppgifter som behövs för att användarna av en abonnentförteckning skall kunna identifiera de abonnenter de söker. Det är således användarnas behov som är styrande för vilka uppgifter som skall lämnas ut för abonnentupplysningsändamål. Enligt PTS uppfattning är uppgift om namn, adress och telefonnummer fullt tillräckligt för att användare av en abonnentförteckning ska hitta den abonnent de söker.

Om även personnummer skulle lämnas ut ges en direkt koppling mellan abonnentens telefonnummer och andra offentliga register där abonnenten förekommer, t.ex. folkbokföring, uppgifter om taxerad årsinkomst och eventuella skulder hos kronofogden. Detta går långt utöver vad som är syftet med bestämmelserna.

Abonmentupplysningsbranschen anser också att ett exkluderande av identifikatorn skulle försämra kvalitén i deras leveranser av abonnentdata till SOS Alarms samhällsnyttiga verksamhet. Som framgår av konsekvensutredningen finns särskilda bestämmelser om utlämnande av abonnentuppgifter till alarmeringscentraler i 6 kap. 22 § första stycket 8 lag (2003:389) om elektronisk kommunikation, vilka har överförts till 9 kap 33 § i lag (2022:482) om elektronisk kommunikation. En sådan begäran om utlämning kan avse andra uppgifter än de som är nödvändiga för

abonmentupplysning. SOS Alarms behov av abonmentuppgifter får därför tillgodoses genom att begära utlämnande enligt denna bestämmelse.

Syftet med att lämna ut abonmentuppgifter är inte att de ska användas i marknadsföringssyfte.

Sammantaget bedömer PTS att integritetsskyddet för abonnenterna väger tungt och att vad Abonmentupplysningsbranschen framför inte ändrar bedömningen.

Beträffande Abonmentupplysningsbranschens förslag att i föreskrifterna införa en skyldighet enligt 9 kap 18 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation, konstaterar PTS att ett sådant åläggande redan finns inskrivet i lag.

Detsamma gäller att i föreskriften referera till 9 § till lag (2022:483) om införande av lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation. Bestämmelsen finns redan i lag.